

рост? // Зеркало недели. Украина. – №43 (239). 14 ноября 2015 г. – С. 9.

19. Самаева Ю., Сколотяный Ю., А. Пивоварский: «Люди боятся называть имена вымогателей». – Зеркало недели. Украина. - №46 (242). 28 ноября 2015 г. — С. 1-2.

20. Статистичний щорічник України за 1999 рік / Державний комітет статистики України; за ред. О.Г. Осауленка; відп. за вип. В.А. Головка. – К.: „Техніка”, 2000. – 645 с.

21. Народне господарство Української РСР у 1990 році: Статистичний щорічник / Міністерство статистики УРСР; Відп. за випуск В.В. Самченко. – К.: Техніка, 1991. – 496 с.

22. Кистерский Л.Л. В поисках выхода из кризиса: Библия глазами экономиста // Экономика Украины. – 2014. – №1. – С. 21-32.

23. Богиня Д., Якуба Е. Украинское село вымирает: национальная опасность // Экономика Украины. – 2011. – №4. – С. 56-66.

24. Геєц В., Гриценко А. Навигатор в блуждающем мире. (размышления над прочитанном) // Экономика Украины. – 2009. – №9. – С. 4-12.

Маслій Н. Д.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Котюк Ю. А.

студентка 2 курсу, напрямку
підготовки «Фінанси і кредит»

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ДЕРЖАВИ

Заходи органів влади щодо управління державним казначейством України виступають важливим фактором впливу на економічно-соціальний розвиток держави. Ефективність функціонування та розвиток держави прямо залежать від того, наскільки раціонально органи влади розпоряджаються своїми фінансовими ресурсами. Від того, наскільки держава забезпечена необхідними ресурсами, залежить виконання покладених на неї функцій, його фінансову стабільність та конкурентоздатність на міжнародному рівні. Саме тому одним із головних завдань Міністерства фінансів України є розробка та здійснення ефективної системи управління фінансовими ресурсами.

Питання управління фінансовими ресурсами держави розглядалися у працях вітчизняних та зарубіжних науковців В. Федосов, В. Опарін, Л. Сафонова, О.Д. Василик, К.В. Павлюк, Г. О. П'ятаченко, Л. В. Кухарець, І. Г. Благун. Але актуальним залишається необхідність вивчення проблеми управління фінансових ресурсів задля покращення ситуації в цій галузі.

Фінансові ресурси - це сукупність доходів і надходжень, які перебувають у розпорядженні підприємств, організацій та держави і спрямовуються на задоволення суспільних потреб з метою розширеного відтворення та зростання матеріального добробуту населення [1].

Управління державними фінансами – сукупність форм і методів цілеспрямованого впливу держави на формування і використання централізованих та децентралізованих фінансових ресурсів, що перебувають у розпорядженні державних органів управління.

Фінансові ресурси поділяються на централізовані та децентралізовані фінанси (рис. 1).

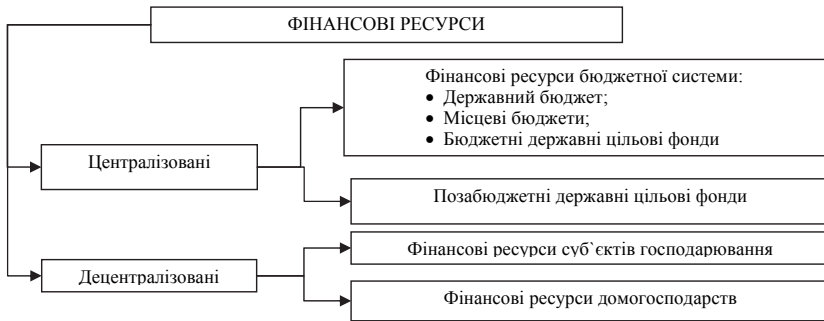

Рис. 1. Класифікація фінансових ресурсів

В умовах економічної й фінансової кризи гостро постає питання ефективного управління наявними бюджетними коштами на всіх рівнях, тому особливою увагою заслуговує питання можливостей та стану використання грошових ресурсів.

Запровадження розрахунків через систему електронних платежів Національного банку України і Єдиного казначейського рахунку дало широкі можливості значно прискорити розрахунки та виконання державного та місцевих бюджетів, акумулювати бюджетні кошти із наступним їх розподілом та перерозподілом, вести контроль та оперативне управління ресурсами на всіх рівнях.

Державний бюджет – це завжди певний компроміс, який відображає співвідношення сил основних груп – носіїв різних соціально-економічних інтересів у країні [2]. Це компроміс між власниками і працюючими по найму з питань оподаткування власності, доходів, заробітної плати, з приводу напрямків і розмірів бюджетних витрат. Це також і компроміс між інтересами держави в цілому і регіональними, місцевими інтересами в розподілі податків і бюджетних дотацій. Кожен такий компроміс супроводжується лобіюванням інтересів одної чи іншою стороною, гострою політичною боротьбою.

Ефективність управління фінансовими ресурсами слід оцінювати за ступенем виконання належних функцій. Тому, ефективність бюджетної політики повинна розглядатися, по-перше, з точки зору виконання державного бюджету, по-друге - з точки зору впливу на соціально-економічну динаміку в країні.

Найважливішими показниками фіскальної ефективності бюджетної політики є збирання бюджетних доходів, виконання бюджетних зобов'язань, управління бюджетним дефіцитом і державним боргом. З урахуванням результативності діяльності виконавчої влади з реалізації зазначених напрямів може бути дана кількісна оцінка ефективності бюджетної політики.

На відміну від попередніх років, коли головним орієнтиром фіскальної політики виступало забезпечення платоспроможності держави як засіб ство-

рення умов, які нібито сприятимуть поживленню економічної активності, на сучасному етапі стратегічним орієнтиром має стати впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі. Надання бюджетній політиці в Україні стратегічної орієнтованості можливе лише в разі розробки довгострокових стратегічних орієнтирів, визнаних на загальнонаціональному рівні, термін яких сягає за межі терміну повноважень як діючого Уряду, так і Президента України. Для досягнення цих цілей указом Президента України було схвалено Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020», який визначає чотири вектори: розвитку, безпеки, відповідальності, гордості. В 1998 вже намагалися розробити стратегічну програму «Україна – 2010», проте така практика продовження не набула [4].

Найважливішим стратегічним завданням переходу до стійкого підйому економіки мають стати реанімація і розвиток внутрішнього ринку. Воно вирішується заходами бюджетної політики у сполученні з кредитною і зовнішньоторговельною політикою, яка передбачає підтримку і розвиток пріоритетних виробництв, стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу, реформування фінансового та економічного сектору, певну закритість валютного ринку і контроль за грошовими потоками. Слід додатково підкреслити, що підвищення ефективності бюджетної політики неможливе без поліпшення податкової політики.

Податкові новації 2016 року спрямовані на зниження податкового тиску, спрощення адміністрування, уникнення подвійного оподаткування платників податку на прибуток, зниження навантаження, підтримка платників ЄСВ, призвані на військову службу під час мобілізації, підвищення фінансової спроможності місцевих бюджетів, дегінізація ринку пального та створення конкурентного середовища.

З метою припинення зростання зовнішньої заборгованості та підвищення самостійності бюджетної політики в Україні необхідно відмовитися від кредитів міжнародних фінансових організацій.

Довгостроковим пріоритетом бюджетної політики в Україні має стати створення передумов для прориву в інформаційне суспільство і форсування переходу від рецесії та екстенсивного зростання до стійкого економічного поживлення та підйому. Найважливішим важелем такої стратегії має бути державний бюджет.

Основою для розрахунку показників проекту державного бюджету на 2016 рік було обрано сценарій 1 макроекономічного прогнозу, який передбачає зростання реального ВВП на 2 відсотка, збільшення номінального ВВП до 2262,0 млрд. гривень, індекс споживчих цін прогнозується на рівні 112 відсотків, індекс цін виробників – 110,4 відсотка. Фонд оплати праці найманих працівників і грошового забезпечення військовослужбовців за сценарієм 1 прогнозується на рівні 589,1 млрд. гривень, середньомісячна заробітна плата складе 4 857 гривень та в реальному вимірі збільшиться на 2,3 відсотка. Прибуток прибуткових підприємств очікується на рівні 357,6 млрд. гривень. Обсяг експорту товарів і послуг збільшиться на 7,1 відсотка та становитиме 53,9 млрд. дол. США, обсяг імпорту – на 7,3 відсотка і складе 55,5 млрд. дол. США [3].

Таким чином дослідження показало, факторами, які позитивно впливатимуть на стан економіки, будуть успішна реалізація економічної програми, яку запроваджуватиме Уряд України за підтримки МВФ та інших міжнародних партнерів, та досягнення макроекономічної стабільності. Крім того, економічний розвиток України відбуватиметься в умовах поглиблення співпраці

з Європейським Союзом, що також матиме свій позитивний вплив на розвиток як окремих секторів економіки, так і економіки в цілому.

Список літератури:

1. Опарін В.М. Фінанси (загальна теорія). – К.: КНЕУ, 2006.
 2. Пасічник Ю.В. Бюджетна система України та зарубіжних стран. – К.: Знання-Прес, 2002.
 3. Про Державний бюджет України на 2016 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua>.
 4. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua>.
-